

PRESENTACIÓ DEL LEMA “OBRIM CAMINS” (curs 2022-2023)

DISPOSICIÓ DE L'ALUMNAT:

Col·locarem a l'alumnat a banda i banda d'un camí que estarà marcat d'alguna manera; en el moment de començar, alguns alumnes (que hauran estat avisats prèviament) s'asseuran enmig del camí com impedit-ne el pas, dispersos.

Sonarà una veu en directe que explica una història:

NARRADOR/A: Avui us volem explicar una història, aquesta és la història del JO, no de MI, no, sinó d'aquest JO i d'aquest JO i d'aquest i d'aquest (el narrador/a es va movent pel camí i va assenyalant als assistents). Hi ha més JO'S PER AQUÍ? (alguns nens i nens, nois i noies, d'entre el públic aixequen un cartell amb el JO). Tots i totes tenim un JO.

Aquesta és la seva història, és a dir, la teva i la teva i la teva (assenyalant novament a la gent que hi assisteix).

NARRADOR/A: (es dirigeix a un extrem del camí i allà hi haurà el JO assegut en una tumbona, vestit d'estiu, amb un barret, un ventall, xancles...Molt aprop seu hi haurà una persona vestida de blanc, la consciència) El JO havia arribat a aquest món, a aquesta ciutat, a aquest barri, a aquesta escola i estava assegut en aquest pati per començar un nou curs, venia d'unes vacances fantàstiques i estava content i relaxat, havia descansat molt i gaudia d'aquest estat de benestar. De sobte la seva consciència el fa despertar d'aquesta situació de benestar, (el toca com despertant-lo del seu somni) l'anima a posar-se en marxa. Es hora d'obrir nous camins! -li diu. Has de posar-te en camí, et costarà començar perquè vens d'unes vacances, estàs a gust, descansat i tens sensació de benestar, però ja veuràs que amb esforç ho aniràs fent.

NARRADOR/A: El JO intenta començar a caminar, a obrir un camí per algun lloc (d'entre el públic) i no pot avançar i la seva consciència li indica que per allà no pot. Prova d'obrir un camí però no pot; prova d'obrir-ne un altre, s'endinsa una mica, però es queda sense sortida... Finalment, després d'uns quants intents ho veu més clar... (es col·loca a l'inici del camí dibuixat a terra i somriu perquè ho veu més clar) s'obre camí entre alguns obstacles i avança una mica (el camí pot estar una mica desdibuixat per nens i nenes que estan pel mig...).

(El nens i nenes que estan pel mig del camí es van apartant conforme el JO avança; quan ha avançat un tram s'atura i es va provant coses de roba).

NARRADOR/A: En aquest primer tram del camí el JO necessita saber qui és i es pren el seu temps per fer-ho. Ha de descobrir quines coses sap fer bé, quines no li acaben de funcionar, què ha d'aprendre, i tots els intents són noves

oportunitats per anar-ho descobrint. (sona música animada mentre es va canviant de robes). Els altres ens ajuden a descobrir-nos. (alguns nois i noies del públic li fan un senyal amb un ok o amb un no; entreguen una peça de roba...) **El JO obre camins cap endins**, el JO es coneix a ell mateix. Se sent content, està orgullós d'allò aconseguit i així ho mostra.

(El JO avança una mica més en el camí amb la roba que més li ha agradat).
NARRADOR/A: El JO camina, avança, obre una mica més el seu camí i se'n adona que en el camí hi ha altres JO's també (d'entre el públic apareixen altres persones que saluden al JO, i s'uneixen a ell) . Tots som diferents però ens complementem: uns som guapos, d'altres no tant; uns altres es relacionen amb facilitat i d'altres senten més vergonya; alguns som molt solidaris, d'altres més egoistes. Uns entenen de seguida les coses, d'altres necessiten més explicacions.... simplement som diferents, cadascú té les seves qualitats i els seus defectes. (podrien dur la mateixa samarreta que ell finalment s'ha posat però de diferents colors) (per representar les diferències podrien ajupir-se tots i en cada característica s'aixeca algú i es posa un complement, ja sigui unes ulleres, un barret, una diadema, una bufanda, una cinta al cabell...

NARRADOR: Entre tots s'ajuden, comparteixen, viuen i creixen com a persones i com a creients. Fan camí junts i es converteixen/transformen en un JO CLASSE/JO COMUNITAT/JO ESCOLA/JO GRUP D'AMICS... **Formen una estructura que camina junta** (el jo classe, el jo escola, el jo comunitat,... poden unir-se en una corda (com la d'anar d'excursió) on tots s'agafen per avançar junts.

NARRADOR/A: El JO pren consciència de que sol no va enlloc. Si bé m'he de conèixer a mi mateix per construir-me com a persona, he d'unir-me a altres perquè junts som més forts.

El JO comença a obrir camins cap els ALTRES.

NARRADOR/A: Ens coneixem, ens adonem que sols no anem enlloc Però aquest camí, on ens porta? Fem camí cap a on? (els personatges fan gest de mirar posant la mà al front, brúixola, llargavistes...)

Volem que tots els JO's que caminen amb nosaltres siguin persones felices i visquin una vida amb sentit.

A aquelles que es queden endarrera, se les espera, si cauen, se les ajuda (ho representen).

En el grup de gent hi pot aparèixer un que fa de Jesús i porta la J a la samarreta. El JO descobreix que hi ha un JO "especial" caminant enmig d'ells. Un JO que sempre hi és present. És Jesús. Porta un cartell, senyal, un símbol GPS i el segueixen, s'avança i va davant del grup mostrant que el segueixen, pot indicar el camí.

Jesús és qui guia la seva vida, qui li dona sentit, i el vol seguir coneixent de més aprop. Les experiències a l'escola, els mestres i professorat, la família, les persones que coneixeré aquest nou curs m'hi poden ajudar.

El JO sense adonar-se ha estat capaç de trobar-se a ell mateix, de trobar-se amb els altres i de trobar-se amb Jesús. Ha estat capaç d'obrir camins. (Totes les persones que han anat sortint es van estirant en forma de fila i es col·loquen en un lloc visible per a tots i agafen un cartell, unes lletres, unes capses amb lletres... on posa OBRIM CAMINS)

Aquest curs OBRIM CAMINS. (apareix el cartell on posa OBRIM CAMINS i el JO s'hi acosta i l'assenyala de forma exagerada).